

Yvrit Social Brunch

כמעט **Printemps** **אביב**
Une leçon pour l'âme
שיעור לנפש

כמעט אביב

- בלשון המקרא, המלה "אביב" מציינת מצב של גרגרי תבואה:
  - "והפשתה והשערה נכתה, פי השערה אביב והפשתה גבעל) "שמות ט, לא.
  - השעורה נפגעה בברד, פי השעורה פבר היתה בשלה וקשה) בנגוד לחטה, שהיתה עדיו רפה ולכן לא נפגעה.
- במקרא אין המלה "אביב" המציינת עונה מעונות השנה – שכן בארץ ישראל שתי עונות מבחנות, קיץ וחורף – אלא תבואה לפני גמר הבשלתה. פרוש הדבר הוא שחדש האביב, שבו מצוים בני ישראל לחוג את חג הפסח, הוא החדש שבו החטה במצב אביב, קרי טרם גמר ההבשלה, אז צבעה ירק וגרעיניה רכים. גם בלשונות השמיות האחרות, נקשר השורש א-ב-ב, המשתרף בעברית גם למלה "אב – צמח צעיר ורענן, למשמעויות של צמיחה

ימים של שקט

הִנֵּה הֵם בָּאִים יָמִים שֶׁל שְׁקֵט
אַחֲרֵי הָרֵעַשׁ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא
אֲפָשָׁר לָנוּחַ קֶצֶת עַל הַמְרֻפָּסֵת
וְלֶאֱסֹף אֶת שִׁבְרֵי הַסְּעָרָה

הִנֵּה הֵם בָּאִים יָמִים שֶׁל שְׁקֵט
כָּבֵר שְׂכַחְתִּי אִיךָ שֶׁהֵם נִרְאִים
אֲפָשָׁר עֲכָשׂוּ לִפְתַּח אֶת הַדֹּלֶת
לְשַׁלַּח אֶל הָרוּחַ צְפוּרִים

הִנֵּה הֵם בָּאִים יָמִים שֶׁל שְׁקֵט
נִצָּא אֶל הַחֲלוֹן לְרֵאוֹת
אִם כָּלוּ כָּבֵר הַמַּיִם
אוֹלֵי כָּבֵר יֵשׁ בְּאַפְקֵי אֲדָמָה
זוּגוֹת זוּגוֹת
נִצָּא זוּגוֹת זוּגוֹת
נְבִיט אֶל הַשָּׁמַיִם
נְחַכָּה בְּיַחַד לְיוֹנָה.

הִנֵּה הֵם בָּאִים יָמִים שֶׁל שְׁקֵט
אַחֲרֵי שְׂכַבְרֵי אֲבִדְנוּ אֶת הַכֹּל
תֵּשֵׁב אִתִּי עֲכָשׂוּ עַל הַמְרֻפָּסֵת
תִּבְכֶּה אִתִּי בְּיַחַד עַל אֲתָמוֹל

הִנֵּה הֵם בָּאִים יָמִים שֶׁל שְׁקֵט
שְׁנִינוּ כָּאֵן בְּיַחַד עַל הָהָר
הַמַּיִם כָּבֵר יִרְדּוּ וַיֵּשׁ גַּם קִנְשֵׁת
אֲפָשָׁר לָקוּם, סוּף הָעוֹלָם עָבֵר.

שאלות

מָה זֶה אָבִיב בְּשִׁבִילָךְ
זְכוֹרֹן שֶׁל אָבִיב
אֵיזוֹ עוֹנָה אַתֶּם אוֹהֲבִים וְלָמָּה
מָה אַתֶּם עוֹשִׂים בְּשִׁבִיל הַנֶּפֶשׁ
יָדִיד נֶפֶשׁ שְׁלָכֶם

• מילים של אביב

אָבִיב, שְׁמֶשׁ, יָרֵק, פְּרִיחָה, הַתְּחַדְּשׁוֹת ,
טֵבַע, חֲגִים, אָבִיב הָעֵמִים, צְמִיחָה ,
נֶצְנִים, בְּעֵלֵי חַיִּים, תְּבוּאָה, עֵצִים ,
אֲדָמָה, חֶם, גֶּשֶׁם, צְעִירִים, מְמוֹנָה ,
לָחֶם, תְּקוּמָה, עֲצֻמָּאוֹת, תְּקוּהָה, בְּרָכָה ,
מְשֻׁפָּחָה, תֵּל אָבִיב

Printemps, soleil, vert,
épanouissement, floraison
renouvellement, nature, vacances,
printemps des peuples, croissance,
bourgeons, animaux, grain récolte,
arbres, sol, chaleur, pluie, jeunes,
Mimuona, pain, résurrection,
indépendance, espoir, bénédiction,
famille , Tel-Aviv

מה אני עושה בשביל הנפש

לְשַׂחֵק
לְנַשֵּׁק
לְנוּחַ
לְלַכֵּת בְּרוּחַ
לְקַרֵּא
לְכַתֵּב
לְטַיֵּל
לְטַפֵּל
לְבַשֵּׁל
לְרַאוֹת
לְעַשׂוֹת
לְקַנּוֹת
לְשַׁנּוֹת
לְיַצֵּר
לְשָׁמֵר
לְפַגֵּשׁ
לְחַשֵּׁב
לְאַהֵב

אביב העמים

• אָבִיב הָעַמִּים הוּא שֵׁם כּוֹלֵל לְגַל שֵׁל הַתְּקוּמָּוִיּוֹת וּמַהֲפֻכּוֹת לְאֻמִּיּוֹת בְּאִירוּפָּה בַּשָּׁנִים 1848–1849.

• הַסְּבוֹת לְאָבִיב הָעַמִּים הָיוּ שׁוֹנוֹת מִמְּדִינָה לְמְדִינָה, אֶךְ הַמְּכַנֶּה הַמְּשֻׁטָּף שֶׁבָּהוּ הָיָה : רְצוֹן לְאַחוּד, הַתְּפִתְחוּת רְגָשׁוֹת לְאֻמִּים וְרְצוֹן לְהַשְׁתַּחֲרַר מִשְׁלֵטוֹן שֵׁל מַעְצָמָה.

מה בין נפש לנופש

”וַיִּצָר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֹפֵר מִן הָאֲדָמָה וַיִּפַּח
בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה.” (בראשית
ב, פסוק ז)

חיים, כוח המחיה; אותו רכיב מהותי ובלתי מוחשי המקיים את גופו של יצור חי, מעמיד את אישיותו ותכונותיו העצמאיות ומניע אותו ומשמר אותו עד עת נתיחו בחם הצבת ימיו

[פסיכולוגיה] אסף התכונות הפסיכולוגיות הפנימיות של יצור חי ותבוני, כגון תודעתו הסובייקטיבית

יחידה אנושית, המתייקמת וברת התייחסות פרטנית, ונתנת להכללה בין מפקד בני האדם

לשון חז"ל מצבת זכרון למת

לשון המקרא אדם מת

מפה קטלנית

אביב רחל

- השכחתי תריסים להברית,
- אם דלתי לא נעלתי בדין – ?
- הוא כגון השעה והגים,
- והעיר, והסעיר, והרנין.
-
- מה ביני – השקטה – ובינך,
- אדמוני, מבסם ונלהב?
- איך אדע להניס מפניך
- את אשר לי אגרת בסתו?
-
- הארגז? האגער בך בזעם?
- הארחיק מגבולי? או אולי...
- או אולי אתרצה אף הפעם,
- רק הפעם... הפעם ודי!

**איך אגן על עצמי מפניך?
לא אשקוט לא בליל לא ביום!
איך אשמר על הרכוש שצברתי:
סבלנות, הכנעה ושלום?..**

חידת
השיר
וחידת
האביב

מה זיוני השואה היודית   איך אגן את עממי מפתיק?
ובינך מנוסם   אנו דל? לא שושלת אבולויל עמו בואם!
זיך אובל זען מפתיק   איך אשמה את היכוש לעצמתי?
אל היכוש שאציתי מאך?   סבלנות, בכנעו, אשלים?

לאוכי צבי - רחל
"מה זיוני - השקפה - וזיניק
אבאנו, מנסם ונלכז?"

רחל
ספיה
שירים

צעדת הכלניות

צ"ש אוהבי איזשטיין צ"ל

יום שישי, 23.2.24

- עוד נשוב לפרח
- ארועי דרום אדם לא יתקיימו השנה.
- צעדת הכלניות לזכרו של אופיר ליבשטיין, בתאום ובהסכמת משפחתו, תתקיים.
- תושבי האזור ובעלי עסקים רבים שבחרו לחזור ולפעל יפתחו את שעריהם למבקרים.
- מזמנים להגיע, לבקר ולתמוך.
- באתר מפרסמים פלל העסקים ואזורי הפריחה המתרים לבקור על פי הנחיות הצבא והמשטרה.

דרום אדום

[עוד נשוב לפרח — הבשור דרום אדום - האתר הרשמי, טיולים \(habsor.co.il\) בדרום, צימרים בדרום, אירועים בדרום](https://www.habsor.co.il)

הבית והנפש

Une Maison Tehila Hakimi

Chaque jour, je rentre à la maison
que je sois sortie ou pas
j'y rentre à tout instant
une maison est une maison
et les nuits,
je rêve de la première maison dont je me souviens,
un verger en face, un bâtiment à droite, un bâtiment à gauche
un muret autour des poubelles
les bruits des voisins, à l'extrémité du village
et le rêve c'est toujours le même rêve
de l'aube à la mémoire
maintenant, les chemins vers la maison se sont raccourcis
et dans le champ en face : des marguerites dorées s'échappent
des bâtiments
et la maison est toujours là, et la maison est une maison
Mais elle n'est pas mienne, et dans le rêve

Tehila Hakimi traduit par Esther Orner et Rachel Samoul

שיר
ביום

בית
תהילה חכימי

בְּכָל יוֹם אֲנִי חוֹזֶרֶת אֶל הַבַּיִת
בֵּין אִם יֵצְאֵתִי וּבֵין אִם לֹא
חוֹזֶרֶת אֶל הַבַּיִת כָּל כַּמָּה דְקוֹת
בַּיִת הוּא בַּיִת
וּבְלֵילוֹת,
חוֹלְמֵת אֶת הַבַּיִת הָרִאשׁוֹן שְׂזוֹכֶרֶת,
פְּרִדָּס מִמּוֹל, בְּנֵיז מִיָּמִין וּבְנֵיז מִשְׂמָאל
גֶּדֶר אֲבָנִים סְבִיב פְּחֵי הַזֶּבֶל
שְׂרִיקוֹת הַשִּׁכְנִים, קֶצֶה הַיִּשׁוּב
וְהַחֲלוּם הוּא תָּמִיד אוֹתוֹ הַחֲלוּם
מִן הַשַּׁחַר אֶל הַזְּכָרוֹן
עֲכָשׂוּ, הַדְּרָכִים אֶל הַבַּיִת קְצָרוֹת
וּבְשָׂדֶה מִמּוֹל: חֲרָצִיּוֹת צְמָחוּ לְבְנֵינִים
וְהַבַּיִת עוֹמֵד, וְהַבַּיִת הוּא בַּיִת
וְאֵינוֹ בַּיִתִּי, וּבַחֲלוּם

מה אנחנו רוצים לחדש במה אנחנו רוצים להתחדש

אחרי החגים...

במסע שלא נגמר
בין שדות הצל ושדות האור
יש נתיב שלא עברת
ושתעבר
שעון החול, שעון חייך
מאותת לך עכשו
למד-דלת, למד-הא, למד-ו.

אחרי החגים...

התחדשות

מילים ולחן: נעמי שמר

עיפות בלתי מספרת
פיק ברפים לא מובן
זו שעה שלא חוזרת
לעולם - אבל
בלבה אתה יודע
שמעבר לפנה
אהבה חדשה
ממתינה

אחרי החגים יתחדש הכל
יתחדשו וישבו ימי החול
האור, העפר, המטר והאש
גם אתה, גם אתה תתחדש

בגנה פורחים לפתע
בערבוניה גמורה
עץ החלומות
ועץ הדעת טוב ורע
הסתפל על פליך
שהשארית בחרצ
הפטיש, הסלם, המעדר

תפילה ונפש

Même pour prier seul il faut être deux :
toujours un qui se balance
et le second qui ne se balance pas c'est Dieu.
Mais quand mon père priait il restait debout à sa place
tout droit et immobile, obligeant Dieu à se balancer
comme un roseau et à prier vers mon père.

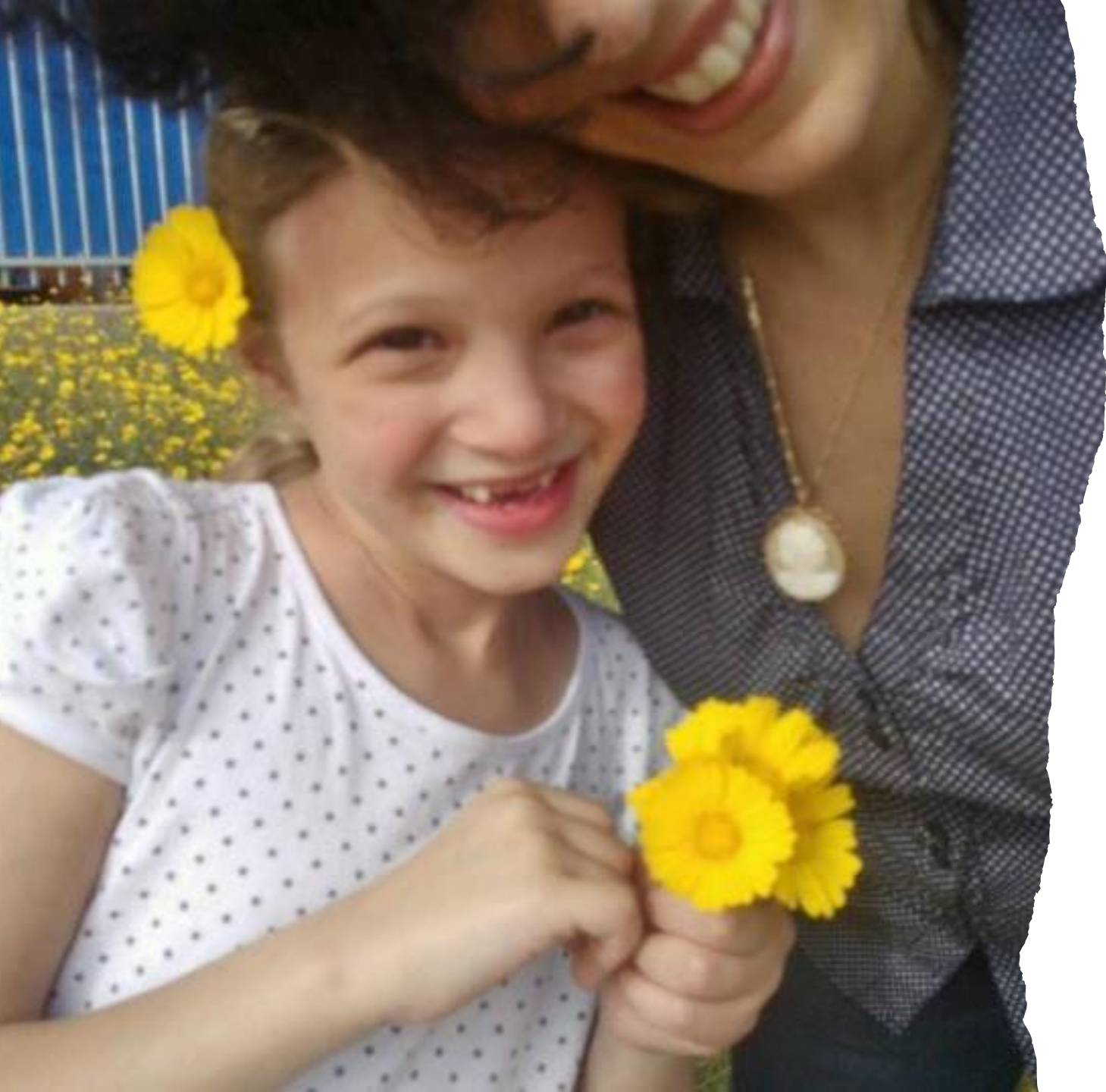
Yehouda Amichai
Traduction Michel Eckhard Elial

גַּם לַתְּפִלָּת יָחִיד צְרִיכִים שְׁנַיִם
תָּמִיד אָחַד שְׂמֵתְנוּעַע
וְהַשְּׁנִי שֶׁלֹּא נָע הוּא הָאֱלֹהִים
אָבֵל בְּשֵׁאֲבֵי הַתְּפִלָּל הוּא עֶמֶד בְּמִקוּמוֹ
זָקוּף וּבְלִי נוֹעַ וְהַכְרִיחַ אֶת הָאֱלֹהִים לְנוּעַ
בְּמוֹ סוּף וּלְהַתְּפִלָּל אֶל אָבִי

יהודה עמיחי מתוך פתוח סגור פתוח

התחלה חדשה באביב ניצנים, השורש נ צ צ

לאחרונה חגגנו את חג הפסח המסמל את ראשית האביב. בחג זה מקבל לקרא את שיר השירים, ספר מקראי שרבים מפסוקיו הלחנו והפכו לשירי אביב בזמר העברי, וביניהם: "הנצנים נראו בארץ" (פרק ב, פס' יב). בפסוק זה המלה 'נצנים' מופיעה במקרא בפעם היחידה. הנצנים מעידים על תחלת הפריחה, ולכן למלה 'נצן' יש גם משמעות מטפורית: הסימן הראשון להופעתו של דבר מה, 'למשל "נצני כשרון".

בשיר השירים מופיע פעמים הצרוף "הנצו הרמנים" (פרק ו, פס' יא; פרק ז, פס' יג), (כלומר: הצמיחו נצנים. הפועל הנצ נגזר מהשרש נצ"ץ בבנין הפעיל, ומשרש זה נגזרו גם המלה נצן והמלה הנרדפת נצה) ישעיהו יח ה).

נוסף למלים אלה, מהשרש נצ"ץ נגזרו שתי מלים מקראיות מתחום האור והזריחה: הפועל נצץ ושם העצם ניצוץ. בלשון חז"ל נגזרה משרש זה המלה הראשונה בצרוף הנצ החמה (זריחת השמש). (האם יש קשר אטימולוגי והיסטורי בין שתי המשמעויות של השרש נצ"ץ – פריחה וזריחה?)

אתר רב מילים דוקטור נגה פורת

Question à Rilke

Même d'une terre saignante
éclot
un cantique.
Sur les brunches rouges
et pâles
comme notre histoire,
un baiser rare de magnolia
ta langue croise dans ma bouche des questions:
Qui est le premier né ?
Le printemps
ou la poésie ?

Revital Berger Shloman

שאלה לרילקה

גַּם מֵאֶדְמָה מְדַמָּת
צוֹמֵחַ
פְּיוּט.
עַל עֲנָפִים מְסַמִּיקִים
וּמְחִירִים
כְּמוֹ הַהִיסְטוֹרְיָה שְׁלֵנוּ,
בְּנִשְׁיֵקֶת מִגְּבוּלֶיהָ מְקַרִּית,
בְּלִשׁוֹנָהּ הַמְּפֹלֶסֶת
בְּפֶה שְׁלִי שְׁאֵלוֹת:
מִי נָטַל אֶת הַבְּכוֹרָה
אָבִיב
אוֹ שִׁירָה?

רויטל ברגר שלומן

הספרייה הלאומית

מאז ה-7 באוקטובר כולנו מוצפים בעצב ובחוסר אונים אל מול הטרגדיה הבלתי נתפסת שפקדה כל כך הרבה משפחות ישראליות. כמו כולם, הרגשנו צורך לעשות משהו. משהו שיעזור להפוך את המספרים והשמות לאנשים ממשים, כאלה עם אהבות, תחביבים, תקוות לעתיד. משהו שימחיש עד כמה כל אחד מהנשים, הגברים והילדים האלה הוא עולם ומלואו. הדרך שלנו לעשות זאת היא בעזרת הספרים שממלאים את הספרייה שלנו. המיצג שלנו נקרא "לכל חטוף יש סיפור משלו, לכל חטופה יש סיפור משלה".

• לקראת ט"ו בשבט קרו קימת לישראל קימה יום נטיעות מרגש מחניון רעים, יחד עם המשפחות השכולות שאבדו את יקיריהן בפסטיבל הנובה בטבח בשבת השחורה. כחלק ממבצע מיחד של קק"ל להתחדשות עוטף ישראל, המתחם המפניח יחזר להיות ירק עם מאות עצים חדשים לזכרם של 364 הנרצחים במסבה.

לעולם בעקבות השמש מילים אהוד מנור

- יום חמים
- יום קסמים
- יום תמים
- הלכנו עם השמש
- בערב, יום זהב,
- לילה טוב הנה לנו ליל אמש

- בקר קם
- מול הים
- אי משם
- נכנס היום בשער
- בחלון עץ אלון
- וילון נצתו באור השחר

- כן, כן, כן, כן
- לעולם בעקבות השמש
- לעולם בעקבות האור
- השמש את יומי רושמת
- ולבי צפור